

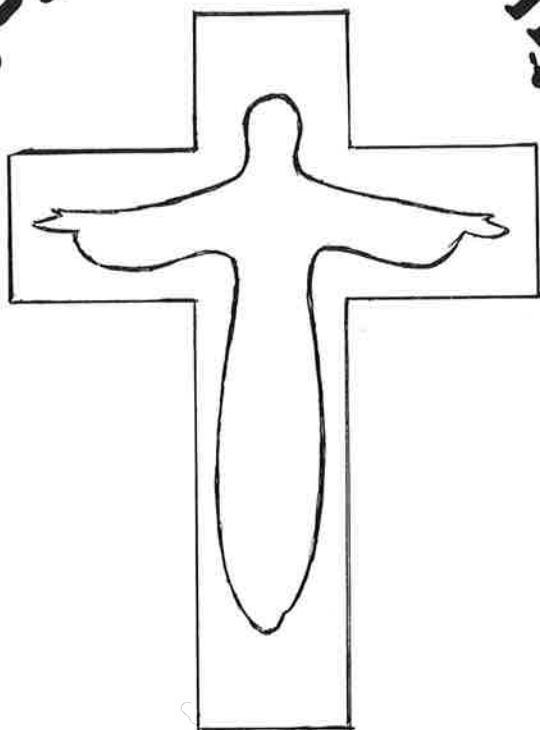
ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 2

Februar 1983

33. årg.

„Se, jeg gjør noe nytt”

jes. 43,19

Det er Gud som møter oss med disse ordene. Her står vi overfor en grunnleggende sannhet: *Gud vil skape noe nytt*. Som en tråd gjennom Guds ord finner vi hans vilje til å fornye og nyskape. Det er nettopp *dette* vi er kalt til å ta del i.

– Allerede i skapelsesberetningen – da Gud skaper alt liv – gjør han noe nytt. Har du tenkt over det at også *du* er en del av dette skaperverket? I Salme 100 v.3 står det

at han (Gud) har skapt oss, ikke vi selv.

– I Jesu frelsesverk er vi kalt til et nytt liv. Vi som var skilt fra Gud på grunn av våre synder, vi har et enestående tilbud »forat vi skal leve det nye livet, likesom Kristus ble reist opp fra de døde ved Faderens veldige kraft.» (Rom. 6,4). Når du og jeg får møte Jesus som vår frelser, som vår eneste redningsmann, står det at da er du og jeg en ny skapning. Det gamle

er borte, se det nye er blitt til. (2.Kor. 5,17).

– Så tenker vi gjerne: Javel, – men *da* er vel alt i orden? – Ja, alt er i orden, fra Guds side. Men, fordi han kjenner oss, har han kalt oss til å leve i en daglig fornyelse. Hver dag ønsker Gud å gjøre noe nytt i deg og meg, forat vi skal bli bevart som hans barn. Vi har løftet også her, 2. Kor. 4,16: »Selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir vårt indre menneske fornyet dag for dag.» – Som en god hjelp til å få del i denne fornyelsen, har Gud gitt oss sitt ord, bønner og det kristne fellesskapet. Vi trenger å stå sammen for å bygge opp, bli utrustet og å hjelpe hverandre. »Å bli knyttet sammen i kjærlighet» sier Paulus. For å nå ut med Jesu kall til frelse for *alle*, trenger vi hver dag den personlige fornyelsen.

– I Bibelens siste bok møter vi igjen. »Se, jeg gjør alle ting nye.» Da er det ikke bare *noe nytt*, men *alle ting nye*. Gud skaper på nytt, en ny himmel og en ny jord. (Joh. åp. 21.) Videre står det at »den som seirer, skal få dette i arv, og jeg skal være hans Gud, og han skal være men sønn.»

Så er nok Gud kommet ulikt langt med sin fornyelse i hver enkelt av oss. Uansett, – måtte vi i dagene som ligger foran oss la ordene fra Ef. 4.23-24 få ransake oss: »Dere må bli fornyet i sjel og sinn og kle dere i det nye menneske, det som er skapt etter Guds bilde til et liv i rettferd og hellighet etter sannheten.»

Øystein Fagerli

SLEKTERS GANG

Døpte

ORKDAL:

- 16.01. Wenche Eriksen
30.01. Sindre Skauge
30.01. Mette Kristin Eriksen
30.01. Linda Trættø Bye
30.01. Bente Årlivoll
06.02. Jan Tore Ustad Kvarsnes
06.02. Tone Lynum
06.02. Magnar Krutvik
06.02. Hallgeir Selven
06.02. Kaja Elisabeth Gjønnes

I nr. 1/83 sto det under døpte.

Johan Kjartan Ødyn —. Det skal være John Kjartan Ødyn.

ORKANGER:

- 30.01. Målfrid Johanne Sigbjørnsen

ORKLAND:

- 06.02. Erik Anders Viken
06.02. Vigdis Opøien

Vigde

ORKDAL:

- 31.12. Bård Asphjell og Tone Kristine Flåterud. Vigd i Heddal stavkirke.

Døde

ORKDAL:

- 13.01. Johan Arne Buan f. 1922
20.01. Margit Ludvig f. 1893
01.02. Magnhild Kroken f. 1909

ORKANGER:

- 07.01. Johanne Marie Slørdal f. 1935
08.01. Anna Marie Oddli f. 1908
09.01. John Lilleholte f. 1911
13.01. Borghild Sollien f. 1923
14.01. Anna Ebbesen f. 1916
17.01. Sverre Olsen f. 1908
22.01. Birger Margido Solem f. 1925

ORKLAND:

- 07.01. Knut Klefsås f. 1903

GEITASTRAND:

- 11.01. Randi Langvik f. 1907

Orkdal menighet

Skyss for eldre til gudstjeneste.

Diakoniutvalget i Orkdal menighet har tenkt å starte opp med skyssordning for eldre som ikke selv kan skaffe skyss til gudstjenester. I første omgang blir dette arrangert i forbindelse med gudstjenesten i Orkdal kirke søndag 27. februar kl. 11.00. Det er da i første omgang tenkt som en prøveordning, for å kartlegge behovet. De som trenger skyss til gudstjenesten 27. februar, kan ringe Sigmund Alfer, tlf. 80600 (etter kl. 16.00 apparat 233) fredagen før. Det vil da bli ordnet med bilskyss både til og fra kirka.

Tentreff på Megården:

Fredag 18. februar kl. 19.00: Sang/musikkafte. Besøk av Sissel Selbekk. Presentasjon av ulike artister og musikkformer.

Fredag 4. mars kl. 19.00: Filmkveld. »Tøff kjærlighet».

Fredag 18. mars kl. 19.00: Pizzakveld.

Konfirmantforeldresamling.

Torsdag 17. februar kl. 20.00 blir det konfirmantforeldresamling på Megården bedehus. Denne samlingen er for foreldre til konfirmanter som skal konfirmeres i Orkdal kirke. Av programmet nevner vi filmen »Ti små kirkefolk», andakt, bevertning og god anledning til å stille spørsmål om ting i forbindelse med konfirmantopplegget.

Lovsangskveld.

Hele familien synger lovsanger på Megården søndag 20. februar, kl. 17. Enkel servering. Velkommen store og små.

Fannrem indremisjon

hadde sitt årsmøte hjå Egil Aamot 1.2.83. Det var sers godt oppmøte og stua var »full» da møtet vart sett og distrikssekr. Gunnar Ødegårdsstuen holdt åpningsandakt.

Eit par årsregnskap vart lagt fram både for foreninga og for Megård bedehus. Ved vala vart Bjørn Hansen vald som formann i foreninga (ny) — og Gerd Aamot vald til formann for bedehuset (ny).

»Gammelklokkaren»

Per Asphjell fylte 80 år 15/2. Vi gratulerer post festum og ynskjer Guds velsignelse over otiet.

Orkanger menighet

Ungdomsarbeidet:

- 18.2. Filmkveld. Vi viser filmen »Time to run».
25.2. Åpent hus.
4.3. Åpent hus.
11.3. Åpent hus.
18.3. Gospelkveld. Vi får besøk av gruppa »Pilgrim» fra Melhus. Vel møtt på bedehuset fredager kl. 19.30.

Menighetens årsfest

blir i år søndag den 6. mars kl. 18.00.

Eldretreff

i Askeladden barnehage mandag 7.3. kl. 17.00. Vi får besøk av ordfører Kåre Gjønnes som orienterer om bolig-situasjonen for de eldre og holder andakt.

Sjøguttens vel

feirer i år 45 år og onsdag den 2. mars kl. 19.00 blir det jubileumsfest på Orkanger bedehus. Det blir besøk av utesekretær Oddvar Mikalsen og kretssekretær Inge Skog.

Orkanger indremisjon

har bibeltime hos Oddveig og Harald Hukkelås torsdag den 3. mars kl. 20. Audun Slettahjell holder bibeltimen.

Santalmisjonen

har basar i bedehuset tirsdag 15. mars kl. 19.00. Det blir besøk av sekretær Oljemark og kretssekretær Nilsen.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld
7330 Svorkmo

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:
Gunerius Kjøren Jorhild Ljøkjel
Agnes Singstad
Redaktør:
Kaare Rogstad

Kasserar:
Einar Garberg, 7320 Fannrem.
Postgironummer S 26 87 29.
Takk for gaver og kontingent.
Ekspedisjon:
Sigmund Gjelsvik, 7300 Orkanger.

Sats, layout og repro:
Fagerli Offset A/S
Trykk: Orkanger Offset A/S

Orkland menighet

Ungdomsarbeidet.

18. februar kl. 19.30: Vi ser spillefilmene »På flukt». Underholdning ved konfirmantar osv.
3. mars kl. 19.30: Kveldens gjest. Forskjellig underholdning.
18. mars kl. 19.30: Besøk fra Eintrøa.

Kulturkveld.

Lørdag 26. februar kl. 20.00 blir det kulturkveld med gjester fra Modum på Svorkmo Misjonshus. Psykiater Svein Idso som også er sanger og pastor Per Arne Dahl kommer. Av lokale krefter blir sanggruppa Domino og Gjertrud Gåsvatn Rye med. Det blir bevertning som vanlig. Kollekt til Modum.

Kvinnenes internasjonale bønnedag

Fredag 4. mars kl. 20.00 er det møte på Svorkmo misjonshus. Tale ved Marie Gangås. Sang ved Jorild Ljøkjel. Kollekt til Bibelselskapet.

Bibelkurs for 6. klassingane.

I februar startet vi opp med et 5 timers bibelkurs i bruk av N.T. for alle 6. klassingane på Årlivoll skole. I fjor høst fikk elevene utdelt sitt N.T. ved en gudstjeneste i kirka. Nå skal presten prøve å lære dem om bruken av N.T. Vi har en egen studiebok. Kurset slutter av med gudstjeneste i Moe kirke

forts. side 7

FELLES MØTEAKSJON I ORKDAL

tirsdag 8 - søndag 13 mars.

Som mange sikkert vet, arrangerer Orkdal kirkelige fellesråd en felles møteaksjon for alle menigheter i Orkdal, i tiden 8 - 13 mars. Hovedtaler er bibelskolelærer og evangeliseringssekretær i Indremisjonsselskapet, Oddvar Søvik. Det blir møter hver kveld kl. 20.00 i Orkdal kirke, unntatt lørdag, og bønnemøte kl. 19.00 samme sted. Foruten kveldsmøter, blir det også evangeliseringskurs, hvor de som ønsker det kan få lære hvordan de kan formidle evangeliet til andre. Lørdag ettermiddag arrangeres det et familiemøte hvor både foreldre og barn kan være sammen. På lørdag kveld blir det også gospelnight i kinosalen, hvor blant annet den landskjente gospel-sangeren Kjell Fjalsett deltar. Aksjonen avsluttes med gudstjeneste i Orkdal kirke søndag kl. 11.00, hvor det også blir nattverd.

Denne aksjonen er tenkt å skulle være til inspirasjon og fornyelse, samtidig som den har et klart evangeliserende mål. Vi håper derfor at vi fra alle arbeidslag kan samles som en stor søskenflokk, til fellesskap og utrustning. La oss stå sammen og få oppleve at vi er mange i Orkdalen som brenner for Guds rikes sak.

Vi oppfordrer alle barnefamilier til å gå sammen om å ordne barnevakt i god tid slik at de kan komme seg på de ulike arrangementene. De som deltar på evangeliseringskurset på lørdag, tar med seg matpakke. Kaffe serveres. Hver kveld blir det muligheter til å gi sin støtte til aksjonen. Det blir fort en del utgifter i forbindelse med en slik aksjon. Dessuten gjør vi oppmerksom på at det hver kveld blir anledning til å kjøpe bøker og kassetter.

Under aksjonen blir det arrangert bilskyss for de som trenger det. Hvert sokneråd er hovedansvarlig for skyss innen sitt sokn, og vi ber de som trenger skyss henvende seg på følgende måte:

I Orkdal sokn: Ring Bjørn Hansen, tlf.

82873 samme dag før kl. 14.00
I Orkland sokn: Ring Jostein Dalen, tlf.84183 samme dag mellom kl. 10.00 - 12.00.
I Orkanger sokn: Ring Harald Hukkelås tlf. 80588 samme dag før kl. 16.00.
I Geitstrand sokn: Ring Gunerius Kjøren, tlf. 83453 dagen før mellom 17.00 - 18.00.

Programmet for aksjonen blir slik:
Tirsdag 8 mars: Møte i Orkdal kirke kl. 20.00. Tema: »Et liv i lyset». Sang av Mannskoret og Helge Gudmundsen.

Onsdag 9 mars: Møte i Orkdal kirke kl. 20.00. Tema: »Et liv i ordet». Sang av Alternativ og Liv Alfer.

Torsdag 10 mars: Møte i Orkdal kirke kl. 20.00. Tema: »Et liv i fellesskapet». Sang av Ungdomskoret og brødrene Fagerli.

Fredag 11 mars: Evangeliseringskurs på Misjonshuset kl. 17.30. Tema: »Bruk av det personlige vetnesbyrdet i evangeliseringen».

Møte i Orkdal kirke kl. 20.00. Tema: »Et liv i tjenesten». Sang av Kjell Fjalsett.

Lørdag 12 mars: Evangeliseringskurs på Misjonshuset kl. 10.00. Tema: »Hvordan dele evangeliet med andre».

Familiesamling på Misjonshuset kl. 16.00. Tema: »Et liv i lovsang». Sang av Kjell Fjalsett, Orkanger familiemusikk.

Gospelnight i kinosalen på Bårds- haug kl. 21.00. Tema: »Våg å tro». Kjell Fjalsett og Salem ungdomsmusikk.

Søndag 13 mars: Gudstjeneste i Orkdal kl. 11.00. Nattverd. Tema: »Et liv i håpet».

Hver kveld (unntatt lørdag) er det bønnemøte i Orkdal kirke kl. 19.00.

Vær med å forbered denne aksjonen i bønn, og vær velkommen til de ulike arrangementene i Jesu navn.

Aksjonskomiteen.

PER ASPHJELLS KRIGSFANGE- MINNE

Frå slutten av 1979 og i begge år-gangene 1980 og 1981 av Orkdal Menighetsblad fekk redaktøren lov av »gammalklokkaren» Per Asphjell til å trykke utvalde avsnitt av det minne-skriftet Asphjell hadde laga om opp-levingane sine i tysk fangenskap både i Noreg og Tyskland under krigen. Det var mange i denne tida som følgde spent med i denne føljetongen, det fekk eg mange vitnemål om. Sjølv var eg også levande interessert i denne historia. Likevel vart det noko heilt anna da eg for kort tid sidan fekk høve til å lese heile manuskriptet i samanheng. Dasførst vart eg for alvor klår over kor verdfullt eit verk dette var. Når eg samanliknar det med så mange andre bøker egshar lese med liknande emne frå krigs- og okkupasjonsåra - av til dels landskjente forfattarar og selde i tusenvis av eksemplar - er eg ikkje i tvil om at denne historia slik Asphjell har fortalt ho, hører med til dei som har gjort sterkest inntrykk på meg og som *har lært meg mest*. Dette kan ha mange årsakar. Sjølvsgagt gjer det sitt at eg kjenner forfattern personleg, veit kva han står for, og dessutan *startar* i alle fall historia i det lolale miljø, med det varmhjarta forsøket på å hjelpe den stakkars tyske røm-lingen som hadde fått meir enn nok av krigshelvetet da han vart så hardt såra ved Stalingrad, og som no ville freiste å berge seg frå å bli sendt til fronten på nytt. Men også den vidare skildringa av arrestasjonen, forhøra og rettsaka - som enda med dommen på 15 månader fengsel for hjelpesmannen Asphjell - fangeopphaldet på Akershus, trans-porten over sjøen og gjennom Nord-Tyskland og ny innesperring i tyske fengsel og atter transportar til andre stader, hardt tvangsarbeid på utruleg knapp og mager kost og til dels under livsfarlege forhold mens flyalarmen ulte og luftkampar rasa og bombened-slagla kom så tett at både fangar og vaktarar måtte prøve å finne dekning der det baud seg ein sjansé for det - alt saman er fortalt så enkelt og beint fram, men samtidig med *slikt liv* at lesaren heile tida følgjer intenst med.

Særmerkt er det også at Asphjell har fått så mye *med* og at skildringa er

meir variert og tonen lysare enn i dei fleste minnebøkene av Tysklands-fangar som var så heldige at dei kom levande heim att.

Dette kjem sjølvsgagt først og fremst av at Asphjell ikkje vart rekna som *politisk* fange, men som *justisfange*, og at han derfor ikkje kom til nokon konsentrasjonsleir. Han stod aldri under kyniske, omsynslause SS-offiserar og vart vakta av vanlege fengselsbetjentar i relativt normale straffeanstaltar, rett nok av skiftande karakter og standard. Derfor kan han heller ikkje fortelje om djevelsk utpekulert straffegymna-stikk, om nådelaus avretting av fangar som hadde forsynda seg på ein eller annan måte, eller om direkte utsvelt-ing av dei innsette, slik at all mot-standakraft hos dei vart redusert til eit minimum, og dei lett bukka under når sjukdom støyte til. Berre ein gong vart Asphjell ute for ein utålmodig og brutal vaktmann, som gav han nokre kraftige ørefikar, fordi han - etter vaktmannens meinig - var for sein i snuen da han skulle levere tilbake nokre sengkleda han hadde brukt.

Likevel var påkjenningane harde nok med dei lange og tunge arbeids-dagane på altfor mager kost. At Asp-hjell tålte desse strabasene betre enn dei fleste, kom vel til dels av at han frå før var van med hardt kroppsarbeid. At helsa også måtte vere god, forstår vi når han fortel at han berre ein einaste gong under fangetida var sjuk, og den sjukdommen må vel helst karakteriserast som akutt matforgiftning og var ikkje langvarig. Han nemner også at han i heile fengselstida hadde lett for å sove, enda om nattelosjiet kunne vere kaldt nok og sengekleda skrale og utrivelege, og veggulsa og anna uty plagsame.

Stor rolle har det sikkert også spela at han alltid synest å ha vort i stand til å følgje interessert med i alt han såg og opplevde. Reint rart er det å legge merke til korleis han t.d. festa seg ved alle moglege detaljar i landskap og bu-setnad i dei traktene han kom forbi på fangetransportane, og korleis han registrerte og vurderte det han fann annleis i t.d. tysk jordbruk og drifts-måtar enn i norsk.

Elles må sikkert hans reint uvan-lege evner til å komme i kontakt med andre menneske ha gjort til-været lettare for han. Rett nok kunne han også ha språkproblem iblant når han kom saman med folk frå framande land. Men han forstod mest alltid å greie seg med språkkunnskapane sine frå gymnasåra. Det ser ikkje ut til at han nokon gong vart *heilt* oppradd når det galdt å gjere seg forstått eller sjølv å forstå det som det var viktig for andre å få sagt til han.

Korleis vurderer så Asphjell tyskar-ane - fangevaktarane og dei han meir tilfeldig slumpa til å møte når han var på arbeidsoppdrag utanfor fengselet? Svært så nøkternt, må ein seie. Han råka både jamt bra og mindre trivelege personar, men knapt nokon som verka *berre* vond. Men sjølvsgagt syntest han mye var svært strengt, iblant umenn-eskeleg hardt. Gripande er skildringa av episoden på kontoret til fengsels-direktøren da den første pakken til han heimanfrå hadde funne vegen til det fengselet der han da sat, og han fekk *så* dei gode sakene som kona hans hadde tenkt å gle han med, men også straks fekk *høre* at alt saman skulle til fengselskjøkenet. Det nytta ikkje å tigge den mektige sjefen om at han i det minste måtte få den fleskeskiva som låg utpakka på bordet, og som han hadde aller best lyst på og trong til, slik feitthunger han leid av. Han måtte nøye seg med eit par feittflekke på brevet som kona hadde lagt i same pakken.

Men *ein* ting gir Asphjell tyskarane ros for. Svært ofte elles i litteraturen frå denne tida blir det gjort blodig narr av den måten som tyskarane prakti-serte dei strenge ordensreglane sine på. »Ordnung muss sein» heitte det alltid. (Orden må det vere). Norske bokskriv-arar har gjeve tallause døme på grote-ske og tragi-komiske utslag av denne »ordens»iveren. Men Asphjell vart i alle fall både gledeleg overraska og impo-nert da han skulle settast fri og i den samanhengen vart ført til det fengsel-et det han tidleg i straffetida hadde måtta levere ifrå seg både kleda sine og alle andre private saker, og no fekk

forts. side 5

TORFINN SVARTES TANKAR

Eigentleg hadde eg tenkt meg på reve-jakt denne vakre sundagsmorgonen, difor sto eg ekstra tidleg opp for å gjera unda fjøset tidleg og som rimeleg var, var ho Emmerense smørblid. Som eg bar ut siste mjølkbytta så pønska eg på korleis eg skulle informere Emme-rensse om planane mine. Ho har den leie uvanen at ho slett ikkje er einig med mannen sin slik utan vidare. Ho hadde frukosten ferdug då eg kom inn. Eg renska halsen, harka og skulle akku-rat til å legja meg i startstrecken for å fortelja om revejakta, då ho tjuvstarta for meg. »Du er sanneleg omtentksom Torfinn som gjer unda fjøset så tidleg at vi kan koma oss til kyrkje». »Jamen», sa eg. »Jada, eg hugsar så at vi har lova ungfolka å passa ungane idag medan dei er på stevne, men dei tar vi med oss». Eg skyna at nokon retrett var umogleg. Eg var gjennomskoda. Her gjekk ho Emmerense og leste tankane mine mest for eg sjølv hadde tenkt dei. Ho forstod at eg hadde tenkt meg på revejakt for å koma unda ungestyren og la ho stelle med dei fire urolege gutungane. Og så hadde ho heilt roleg tenkt: »Det skal vi ikkje ha noko av». Som den rolege, av-ballanserte og sindige mann eg er, sa eg ho ikkje imot. Eg visste frå hundre trefningar vi hadde hatt før utigjennom åra at ho sålikevel ville vinna.

Så sat vi då i kyrkja. Strategisk hadde vi en gutunge kvar på utside og dei to minste gutungane imellom oss. På vegen hadde dei fått mange for-maningar om å sitja roleg. Og lenge gjekk det bra. Men då vi kom til Herrens bøn fekk minsteguten sjå at mannen bak oss ikkje knepte

ihop hendene og impulsiv som han er, tala han høgt så heile kyrkjelyden høyrde det: »Vi bruke å knepp hein når vi be. Eg gjer slik eg, sjå her». Eg fekk guten på fanget i en fei, men enda gav han seg ikkje og ropa. »Ja-min bessfar, de e da ho bessmor som ha sagt at, en ska gjer se slik».

Forunderleg nok hadde presten i preika sitert nett dette bibelordet denne dagen: »Av barns og diebarns munn osb.». Eg laut taka med min-sten utanfor kyrkja til messa var slutt og Emmerense stolt kom marsjerande ut med dei tre gutane i helane. Kvinn-fok reagerer alltid annleis enn oss menn.

Her gjekk eg og var skamfull på slekta sine vegne over kyrkjeuroa, og så får eg ikkje det minste medhald av Emmerense. Ho klappa berre guten på hovudet og sa: »Det vert sikkert prest tå deg minstemann». Åt meg sa ho: »Var det berre ikkje godt at Nils fekk høyra sanningsordet av guten. Når han ikkje har vett til å gjera som han lærte då han var gutunge hjå mor si. Vi var litt usams om dette, men jamin fekk Emmerense rett denne gongen også. Halvveges heim nådde prestebilen att oss. Presten stoppa, gjekk ut og tala med oss og gutane. Minsten klappa han på hovudet og sa: »Du var nok den ærlegaste av alle i kyrkja i dag du».

I ettermiddag har ho bessmora, — Emmerense mi, gått ikring med eit sælt uttrykk og er blid som eit lam. Minsten har fått ein ekstra klump med bronsukker.

Torfinn

fra side 5

tilbake absolutt alt saman i fullgod stand.

Når ein les dette skriftet og prøver å gjere seg opp ei meinig om korleis det kunne gå til at Asphjell slapp ifrå dei harde påkjenningane så godt som han gjorde, kjem ein ikkje utanom at ei avgjerande rolle har det spela at han hadde si trygge kristentru å stø seg til. »Det fekk stå i Herrens hand» - det blir mest som eit omkvede for han i så

mange vanskelege situasjonar. Og stor vekt legg han på at han tidleg i fange-tida slumpa til å få tak i ei andaktsbok, som dagleg vart han til hjelp og trøst.

Som eg alt innleingsvis har vore inne på: Dette er eit så verdfullt og lærerikt verk at det er stor synd at det ikkje skal vere tilgjengeleg for kven som helst. Det måtte vere i høg grad ønskeleg at det kunne bli det.

Sigmund Gjelsvik

SMÅTT OM MANGT MENIGHETSHUSET PÅ ORKANGER

Planene om et nytt menighetshus på Orkanger har eksistert i mange år. Det gamle bedehuset er trangt og dårlig og det er stort behov for et nytt hus. Arbeidet har lenge stått litt i stampe og mange har spurt hvordan det går med det nye huset. Nå ser det heldigvis ut til at det har begynt å skje noe. For ei stund siden gikk det i orden med tomt ved kirka på den gamle samvirkelagstomta og plankomiteen arbeider nå med å få utarbeidet tegning-inger og kostnadsoverslag for huset. Komiteen håper å ha dette klart om ikkje så lenge.

Det er også satt i gang arbeidsringer for menighetshuset rundt omkring på Orkanger. Disse ringene skal være kontaktgrupper ut til alle som bor i menig-heten og ha ansvar for praktiske opp-gaver og innsamling av midler.

Givertjeneste

Det blir nå satt i gang en givertjeneste for Orkanger menighetshus, og vi vil benytte denne sjansen til å invitere alle som leser menighetsbladet til å være med på dette. Givertjenesten organiseres slik. Du binder deg til å gi et fast beløp en gang pr. måned 25 - 50 - 100 - eller over 100 kroner. Du kan melde deg ved enten å skrive eller ringe til Audun Slettahjell eller Harald Hukkelås. Du vil da få utlevert eller til-sendt 12 giroblanketter som du bruker til innbetaling, 1 blankett for hver måned. Vil du være med å gi ditt bi-drag til et nytt menighetshus på Ork-anger er dette en veldig fin måte å gjøre det på.

Ingrid Kiær

er død 92 år gamal. Frå 1938 budde ho som direktørfrue på Løkken verk. Der vart ho i omlag 20 år og vil verta hugsa som sanitetskvinne og kyrkje-kunstpioner. Ho var med og fekk reist Margaretahaugen i Meldal - heim for utviklingshemma barn. Da »Den gode Hyrdes kapell» var bygd på Ork-anger - var det ho som dekorerte kapellet - ikkje berre måla ho den vakre fondveggen - men heile romet vart hennar verk. Ho var dotter av den store målaren Fritz Thaulow og hustru Alexandra, og hadde gått i målarlære

forts. side 7

Kyrkjeverja si stilling - ansvar og oppgaver

Av kyrkjeverje Rasmus Skurtveit

Soknerådet/fellesrådet treng hjelp.

Det er eit etter måten stort og omfattande ansvar som er lagt til soknerådet/fellesrådet. Ein kan difor ikkje venta at desse skal kunne gjennomføra dette utan turvande hjelp.

Landslaget for kirkegårds-kultur hadde i midten på 1970-talet eit utgreiingsutval som tok føre seg administrasjon og drift av kyrkjegardane. Utvalet la fram innstillinga si «Kirkegårdene. Administrasjon og drift» 11. mai 1977.

Innstillinga syner at det var til dels store manglar rundt om i kommunane. Det er heilt på det reine at det er trong for ei styrking av administreringa av m.a. kyrkjegardane våre.

Fellesråd.

I § 20 i Lov om Den norske kirkes ordning (Kyrkjeordningslova), finn ein føresegner om fellesråd. I kommunar der det er fleire kyrkjer kan kommunestyret gjera vedtak om at alle kyrkjene skal ha felles tilsyn. Ved eit felles møte av sokneråda (der samtlege soknerådsmedlemer, også dei sjølvskrivne skal kallast inn) vert det valt så mange medlemer til fellesrådet som møtet fastset. Berre medlemer i soknerådet kan veljast til medlem og varamedlemer til fellesrådet.

I tillegg er vedkomande som formannskapet vel med heimel i Kyrkjeordningslova § 4, nest siste lekken, sjølvskrivne medlem av felle rådet.

Fellesrådet vert valt for 4

år om gongen. Fellesrådet vel sjøl formann og varaformann for 1 år om gongen.

Fellesrådet utfører dei oppdrag som er nemnt i lova (Kyrkjeordningslova §§ 20, 26, 29 og 30) på vegner av sokneråda. Ordninga med fellesråd tek i første rekkje sikte på å letta og samordna saksførehavinga m.v. når det gjeld tilsyn og vedlikehald av kyrkjene og kyrkjegardane. Ordninga er uttrykk for ei administrativ forenkling. Fellesrådet kan samstundes tena til å fremja eit kyrkjeleg arbeidsfellesskap i dei store kommunale einingar.

I hovudsak vil fellesrådet ha følgjande hovudoppgåver:

- Å føra tilsyn med kyrkjene og kyrkjegardane etter dei reglar som til kvar tid er fastsett i lov eller forskrift (Kyrkjeordningslova § 26).
- Tilsetja arbeidstakarar ved kyrkjegardane og krematoria. (Kyrkjeordningslova § 29.)
- Gje innstilling til kommunestyret/formannskapet om tilsetjing av kyrkjeverje i løna stilling (Kyrkjeordningslova § 29).
- Gje fråsegn om reparasjon og utbetring av kyrkjene og utviding av kyrkjegardane. (Kyrkjeordningslova § 30.)
- Gjera vedtak om budsjettframlegg for utgifter til drift og vedlikehald av kyrkjene og kyrkjegardane (Kyrkjelova § 48). Jamt er det slik at fellesrådet kjem med fullstendig budsjettframlegg for kap. 1.500, 1.520, 1.521 og 1.530, og

elles gjev tilråding i alle økonomiske saker innan saksfeltet.

- Velja to medlemer til bygningsutvalet (Kyrkjeordningslova § 20).
- Fastsetja vanlege forskrifter for kyrkjegardane. (Kyrkjelova § 42.)
- Gjera framlegg om festeavgift, regulativ for ymse arbeid på kyrkjegardane m.v. (Kyrkjelova § 39.)
- Gje fråsegn i saker som det får tilsendt frå andre organ m.v.

I kommunar med fleire kyrkjer og kyrkjegardar vil ein felles administrasjon og eit fellesråd gjera sitt til at ein får sams handsaming og praksis av same slags saker. Dette er ikkje minst viktig andsynes publikum.

SKOTØY

for hele familien.

Ingv. Solbu eftf.

Orkedalsveien 71

7300 Orkanger

Kjolen

finner De hos

Dagny Korsli A.s

BARDSHAUG

Tlf. 80 395

fra side 3

6. mars. Der vil alle elevene delta med sang. Og etterpå blir det kirkekaffe for elever med foreldre.

Barnas Misjonsdager.

Også i år arrangerer Orkland menighetsfam. utvalg Barnas Misjonsdager. Denne gangen får vi besøk av Eli Årsheim som har mange år bak seg som misjonær, og som er velkjent i dalen vår. Hun vil være 2 dager på barneskolen og dessuten besøke barnehagen og fortelle fra misjonslandene hun har vært i.

Familiegudstjeneste.

Søndag 6. mars kl. 15.00 blir det familiegudstjeneste i Moe kirke. Her vil 6. kasse ved Arlivoll Skole syngje. Det blir tale av misjonær Eli Årsheim. Etter gudstjeneste blir den tradisjonelle hestekaravanen over Asbølljåren og ned til Svorkmo misjonshus. Her blir det kirkekaffe og litt program. Dersom været og føret blir umulig må vi droppe hesteskyssen over Asbølljåren. I kirka blir det tatt opp offer til N.M.S.

Eldretur

Torsdag 3. mars blir det eldretur til Øya Grunnskursenter i Melhus. Her vil vi få orientering om jordbruksskolen som de bygger opp. Dessuten vil vi få servering og det blir andakt og anna program. Bussen vil gå fra Solbu kl. 9.30 over Monset, Svorkmo og vidare nedover dalen. Egen bil fra Hoston (sei fra til Arne Belsvik). Turen koster kr. 30,-.

Fastebøsser.

Det er utsendt i posten fastebøsser til alle husstender i Orkland menighet. Vi håper mange vil bruke disse til å hjelpe mennesker i nød. Fastebøssene kan leveres i kirken eller i spesielle kasser i følgende forretninger: Orkla S-lag, Svorkmo, Plassen Snarkjøp, T. Rein, T. Havik, M. Staveli.

Geitastrand menighet

Tentreff Ofstad.

Tentreff på Ofstad bedehus torsdag 3. mars kl. 18.30. Vi viser filmen «Tøff kjærlighet». Luftpistolsskyting, salg av pølser og brus, spill, underhold-

ning av konfirmantene.

Barnetreff Ofstad.

Vi inviterer både gamle og nye »barnetreffgjengere» til våre barnetreff på Ofstad bedehus. Nå er vi heldigvis blitt flere ledere, og vi håper derfor på flere deltakere! Alle barnetreff begynner kl. 16.30, og vi holder på ca. 1 time. Alle som har lyst å være sammen med oss er velkommen.

Det blir barnetreff følgende dager:

Fredag 4. mars.

Fredag 25. mars.

Barnetreff på Kjora.

Fredag 18. februar kl. 16.30.

Fredag 18. mars kl. 18.30.

fra side 5

hjá far sin. Ho var også ein habil treskjærar og har skore m.a. eit krusifiks til Frogner kyrkje i Oslo. Altertavla i Ranheim kyrkje er også hennar verk. Vi lyser fred over eit godt minne.

Randi Grandetro

Om nokon har ringt prestekontoret - Bårdshaug - tlf 80000 - og er blitt møtt av ein venleg kvinnestemme - så er det ikkje nokon vikarprest du har møtt, men det er vår kontorassistent Randi Grandetro. Fru G. skal hjelpa oss i tida frametter - førebels i 3 mnd.

Sjelesorgkurs på Svorkmo.

Per Arne Dahl og Svein Idsø kommer.

Lørdag 26. febr. kl. 10-14 blir det en sjelesorgdag på grunnplanet der alle er velkomne til å vere med. Per Arne Dahl er sykehusprest ved Modum Bad og nervesanatorium, og skulle også være kjent gjennom sine 2 bøker og flere tv-program. Svein Idsø er psykiater ved Modum, dessuten har han debutert som sanger, og synger spesielt negro spirituals. Vi tar med oss niste-pakke som vi deler med hverandre. Kaffe får du. Kursdagen er gratis, mer det blir gitt anledning til å gi en gave til Modum. Kurset blir på Svorkmo Misjonshus. Lørdag kveld blir det kulturkveld samme sted. Søndag vil Dahl tale under gudstenesta i Moe kirke.

Menighetsbladets julekonkurranse

fekk stor deltaking. Både barn, unge og eldre var med i tevlinga.

forts. side 8

Trelast og bygningsartikler på lager.
Gunstige priser

Orkdal
Sag & Høvleri
Tlf. 82265

Helårs-
trim

A. Todal's
Eftf.

Tlf. 80 278

Orkanger.

SØLVVARER

til
BARNEDÅP BRYLLUP
KONFIRMASJON
Gullsmed

John
ROHME

7300 Orkanger

OPPFOTOGRAFERING AV GAMLE BILDER

Gjør familieveggen komplett.
Vi hjelper Dem med dette.

Fotograf Kvarsnes

Plater og musikk-kassetter
stort utvalg i gitarer.

Tlf. 80 356 Orkanger

UNGDOMSSIDA

fra side 7

Jeg har lyst til å dele noen ord med dere fra Jesaja 58, vers 11:

»Herren skal alltid lede deg
og mette deg i det tørre land.
Han skal gi deg nye krefter,
så du blir lik en vannrik hage,
ja, som et kildevell,
der vannet aldri svikter.»

Det er så godt å vite at vi aldri trenger å frykte den verden vi lever i! »Herren skal alltid lede deg!» Heller ikke skal vi miste kraften i hans virke, »Han skal

gi oss nye krefter, så vi blir lik en vannrik hage.»

Jesus trenger talsmenn! —Men duger du og jeg da? Ja, Gud hjelper oss, så vi klarer oppgavene »du skal bli som et kildevell der vannet aldri svikter!» —Stol på Jesus, og la han bruke akkurat deg!

Bønn.
Herre, bøy meg for dine føtter,
vis meg min udugelighet,
min stolthet,
min egoisme og
min gjerrighet.

Gi meg av din nåde,
din godhet,
din kjærlighet og
din kraft,

Så jeg kan fortelle andre at de må bøye seg, for dine føtter!

Solrun Singstad Hagen

TEIKNEKONKURRANSE

Norsk Søndagsskoleforbund utlyser i samband med aksjon BLI MED 83 ein teiknekonkurranse for born.

Konkurransen er open for alle, og både søndagsskular, barnegrupper, skuleklassar o.l. kan delta. Teikningane sender ein til:

Norsk Søndagsskoleforbund,
Kr. Augustsgt. 19, Oslo 1,
INNAN 25. MARS 1983.

Merk konvolutten: Teiknekonkurranse

OPPGÅVER:

1. Alle må få høyre om Jesus (Matt. 28, 18 - 20).
2. Jesus passer på oss. (t.d. Joh. 10, 27 - 28).
3. Teikna noko frå fortellinga om Naaman (2. Kong. 5).
4. Teikna noko frå fortellinga om Josef (1. Mos. 37).
5. Teikna noko du har tenkt mykje på

Oppgåvene kan utførast som enkeltarbeid eller som fellesarbeid. Minst A4-format, høgde. (Arket vert lagt med langsida loddbeint) Bruk klare og tydelege fargar, gjerne tusj eller vassfargar. Teikna stort! Arka bør ikkje brettast.

Namn, adresse og alder skriv du på

baksida av arket.

NB! Skriv ikkje på sjølve teikninga! Fellesarbeid kan gjerne lagast av stoff med filt, tøy, knappar o.a.

Aldersgrupper og premiering:

Teikningane vert vurderte i tre aldersgrupper:

I: 4 - 7 år, II: 8 - 10 år. III: Over 10 år. Fellesarbeida vert vurderte utan omsyn til alder. Den beste teikninga i kvar aldersgruppe og det beste fellesarbeidet vert premiert med ein kassettspelar. Kassettar eller bøker til dei tre neste i kvar gruppe.

Norsk Søndagsskoleforbund vonar at mange born vil vera med!

Rett svar var:

1. Lover den Herre nr. 157 v.4.
2. Et barn er født i Betlehem nr.116 v.5.
3. Gud sin egen Sønn oss gav nr.133 v.2.
4. Fra fjord og fjære nr.126 v.5.
5. Herre, signe du og råde nr. 53.
6. Seg Jerusalem: Sjå din konung kjem nr. 75 v.3.
7. Mitt hjerte alltid vanker nr. 122 v.1.
8. Gamleåret seig i hav nr. 159 v.1.
9. Jesus, Frelser, vi er her nr.9 v.3.
10. Gjør døren høi nr. 76 v.4.
11. Det er so godt å vitja nr. 40 v.3.
12. Kimer i klokke nr. 111 v.3.
13. No koma Guds englar nr. 129 v.3.
14. Jeg er så glad hver julekveld nr. 852 v.6.
15. De hyrder stirrer i natten ut nr. 112 v.2.

Dei som vart uttrekte til premie er:

1. Marit A. Dalen - Svorkmo
2. Eirik og Mads Hansen - Geitastrand.
3. Else og Sivert Sletvold - Geitastrand

Tall til ettertanke

Nedafør har menighetsbladets kasserer satt opp gavesummene til menighetsbladet siste halvår ifjor sammenlikna med tilsv. mnd. i 1981. Som en ser er det innkome 3100 kr mindre siste halvår. På siste side i dette nr. vil ein også kunne sjå sammenlikna tall for jan. 82 og 83. Da vil ein sjå at det er innkome ca. 1500 kr. mindre i jan. i år enn i fjor, - altså i løpet av ein månet. DETTE GIR ALVORSAM ETTER-TANKE FOR DEN SOM ER GLAD I MENIGHETSBLADET VÅRT.

GAVER TIL ORKDAL MENIGHETSBLAD I TIDSROMMET 1/7 - 31/12 1982 sammenliknet med samme tidsrom i 1981

Juli	2710,-	2105,-
August	765,-	860,-
September	1290,-	1525,-
Oktober	23551,30	23863,-
November	7300,-	10261,50
Desember	4470,-	4570,-
Sum kr	40086,30	43184,50
Fordelt på 1115 innbet.		1262 innbet.

TAKT OG TONE VED GRAVFERD

Av Prost Gunnar Holtskog

Det er ikke et nytt kapittel i »Skikk og bruk» som skal skrives her. Dette tema er formet ut fra den vanskelige felles oppgaven som vi har. Selvsagt er det slik at vi ser begravelsen ut fra hvert vårt synspunkt, hvert vårt yrke, eller tjeneste. Men jeg tror det kan være meget nyttig at alle som medvirker møtes for å drøfte dette temaet. Det er heller ikke bare noe som angår oss og våre tjenester, men det angår alle de som før eller siden følger i begravelse, eller har en av sine nærmeste å ta farvel med. Spesielt for de siste, er det vanligvis en vanskelig dag. De fleste av oss har selv sittet på første stolrad eller benk og gått like bak kisten som rommet en vi hadde vært bundet til med sterke bånd. Vi glemmer ikke den opplevelsen så fort, håper jeg. Det er ganske vesentlig, ikke bare for oss persolig, men for vår tjeneste som vi gjør i andres begravelse.

Dette har med selve vår grunnholdning til disse ting å gjøre, og det preger vår oppførsel i de ulike faser av begravelsen.

Vår oppførsel ved begravelser.

Dette er et viktig og vanskelig spørsmål. Ingen av oss er fullkomne. Jeg vil tro at vi alle sammen tenker tilbake på situasjoner da vi kom til kort, oppførte oss galt, gjorde ting vi meget gjerne skulle ha ugjort, og sa ord vi kunne ha tenkt oss å tatt i oss igjen.

Vi kan være indisponert, ubetenksomme og lite kjent med hvordan folk reagerer på vår person og vår tjeneste. Det er vondt når vi merker at vi har oppført oss slik at folk er blitt skuffet over oss. Selvsagt kan ingen av oss bli fullkomne i vår tjeneste, men jeg tror det er sunt at vi forsøker å gjennomtenke den spesielle tjeneste hver av oss er betrodd. Jeg sier med vilje betrodd. For det vi stiller med er ikke uten videre som alt annet arbeid. Vi har med mennesker å gjøre i en meget vanskelig situasjon. De er i sorg. Hver av oss vet litt om det, noen meget. Alt kommer godt med hvis vi vet å omsette det i en respektfull og god tjeneste.

Sorg kan være så mangt, fra den

dypeste fortvilelse som gir seg de sterkeste følelsesmessige uttrykk, til det stille vemod som kan gjøre folk høytidsstemt og ettertenksomme.

Noen er sløvet av piller så de knapt registrerer det som skjer omkring dem. Andre er som åpne sår der hver minste berøring gjør vondt. Vi plikter å ta hensyn til dette. Det er klart at vi ofte vil bli bebreidet at vi ikke svarte til forventningene. For oss er dette vårt daglige arbeid. Vi får rutine, og står i fare for å glemme at slik er det ikke for dem som opplever den tunge dagen. Her er en lang rekke muligheter for misforståelser av ulike slag. Snart gjelder det prester, snart kirkegårdsbetjenter.

La oss nevne konkret hva vi selv har opplevet eller hørt fra andre, så vi kan bli oppmerksomme på problemet.

Det har meget å si hvordan vi tar imot de sørgende, eller snakker til dem. Alvor og vennlighet bør prege oss. Det sømmer seg ikke å komme med hendene i bukselommene, eller prate høyt, eller behandle folk kort og forretningsmessig. Her får vi arbeide med oss selv.

Noen irriterer seg og syns det er støtende når de ser de som arbeider på kirkegården gå der halvnakne sommertid. Andre er ekstra oppmerksomme på hvordan kisten blir plassert på senkeapparatet, eller hvordan den blir senket. Arbeidsuhell kan skje for alle. Men det bør ikke kunne sies med sannhet at vi ikke behandler kisten med den avdøde respektfullt. Kisten skal ikke slippes ned med et dunk, men senkes stille. Det lønner seg å ta av seg lue eller hatt når børen senkes.

Å grave en grav eller fylle den igjen kan gjøres på ulike måter. Tenker vi på hva vi gjør, og at vi ofte er iaktatt av pårørende, ville vi sikkert gjøre ett og annet annerledes. Når graven er ferdig gjenfylt, burde vi ha tid til å stille den slik at den ser skikkelig ut når de pårørende, ofte senere på dagen, kommer for å se hvordan den er blitt. Det røper ganske meget om den eller de som har gjort arbeidet

når de ser graven.

Det er meget som taler for at vi burde få en enkel og egnet påkledning som sømmer seg for de som arbeider på kirkegården, spesielt i forbindelse med begravelsen. Men viktigere enn hva en har på seg, er det hvordan vi oppfører oss. Her må hver av oss tenke igjennom spørsmålet ut fra hva vi vet om folks reaksjoner når de er i sorg.

Ofte vil de pårørende i tiden som følger etter begravelsen, ferdes meget på kirkegården. Vi vet i dag ganske meget om sorgreaksjoner og sorgarbeid. Ulike stadier vil de gjennomleve. La oss nevne de viktigste og mest alminnelige: Sjokktilstand, fortvilelse, depresjon, aggresjon og til slutt nytt håp. Ofte vil disse ulike stadier komme til å prege disse menneskers holdning til oss som har vårt arbeid og tjeneste i kapell/kirke og på kirkegården.

Vi kan bli forskrekket over deres ofte sterke reaksjoner på hva vi sier og gjør. La oss forsøke å forstå og prøve å hjelpe. En gang kan det bli oss som trenger både forståelse og hjelp. Å møte mennesker som svarer igjen med samme mynt er meget sårende.

Vi trenger å hjelpe hverandre. Ofte er det slik at fok kommer til oss med klagene på andre. Kirketjenere og kirkegårdsbetjenter får folks reaksjoner på prestene. Prestene får folks reaksjon på kirketjenere. Her får vi prøve å være så gode medarbeidere at vi forsøker å tale vel om andre og ta alt i beste mening. Men for tjenestens skyld over for de mange pårørende som vi får med å gjøre, må vi forsøke å snakke til hverandre og med hverandre.

Vi må ikke gjøre det for å kritisere, men for å hjelpe. Det er ikke lett hverken for dem som blir snakket til eller som må ta opp problemet. Det må bare gjøres, og det er til gagn for oss alle at det blir gjort på en god måte.

La meg til slutt få minne om den grunnholdningen som det er rett av oss å la prege vår tjeneste: Vi har med

forts. side 10

MISJONSBREV

SIGURD ASKE REGNER MED Radio-prosjekt på kinesisk i 1982

Fra 1950 og frem til 1979 eksisterte ikke den kristne kirke i China som en synlig og offentlig institusjon. En enslig forloren kirke i Beijing var åpen for gudstjenester hver søndag. Gudstjenesten var dårlig besøkt, og fungerer vel mest som et utstillingsvindu for utlendingene på besøk i China.

For mange av oss så det ut som om den kristne kirke var utryddet i Midtens Rike.

Men da bambusteppet ble trukket til side, og de første kirkebygg igjen ble åpnet for offentlige gudstjenester 2. september 1979, formelig strømmet folk ut av sine hus og hytter og fylte alle kirker til trengsel.

Pr. idag er minst 160 kirker åpnet. Foreløpig bare i byer. Alle er fullstappet av folk, gamle, unge og barn.

Et viktig spørsmål for oss kristne utenfor China er dette: hva trenger disse 10 millioner troende? At bibler trengs er så opplagt. Og kristen litteratur.

Men nå er det faktisk mange måter å transportere bibler og litteratur på. Et interessant trekk ved media-eksplosjonen er at de nyere kommunikasjonsmidlene har tatt over mye av selve transport-virkomheten. Ingen vil idag tenke på å frakte nyhetsfilm over Atlanterhavet med fly — det skjer idag via satellitt.

Anvendt på China burde vi tenke konkret på de muligheter som radio kommunikasjon legger oss opp i fanget. Radioapparatet er temmelig utbredt i China. Og opptil 80% av dem har kortbølge-mottakere.

Radioprogram til China bør være basert på hva vi vet om de kristnes grunnleggende behov.

I sin tid sendte vi fra Radio Evangelii

fra side 9

mennesker å gjøre, mennesker skapt i Guds bilde. Det krever at vi viser dem respekt, enten de er levende eller døde.

la meg minne oss alle om den gravhellen som ligger på Tanum kirkegård og har denne innskriften:

LÆSER!

DEN DU ER, VAR JEG.

DEN JEG ER, BLIVER DU.

BETENK DERFOR DE SISTE TING!

ets Røst i Etiopia kinesiske program hvor simpelthen Bibelen ble lest opp i diktatfart. På liknende måter kan vi i dag komponere radioprogram som tar sikte på å møte konkrete behov hos kristne i China.

Det beste ville være om slike radioprogram kunne bli laget på stedet, altså i China hvor lytterne vil være. Hvorvidt det er mulig må grundig undersøkes, selv om det jo ikke er trolig.

Selv om de kristne i China teller over 10 millioner, er jo de fleste helt fremmede for evangeliet. Fra avis- og ukeblad-reportasje vet vi at mange av disse er tenkende mennesker som er sterkt opptatt av spørsmål omkring livets mål og mening. Den kristne kirke og kristen misjon har noe å gi på dette felt.

Det er ikke dette å komme på luften som opptar meg. Det er mer å komme ned til jorden og inn i hjertet og tanker hos mennesker som trenger hjelp. Jeg tror at den kristne kirke lever av den medisin som spørrende mennesker trenger. Problemet er hvordan vi kan hjelpe til med kontakt, mellom menneskelig behov og Guds evangelium. At radio har en rolle å spille er helt klart.

Ledende kristne kinesere både i og utenfor China, organisasjoner som Det lutherske verdensforbund og vårt lille IMMI har en tid engasjert seg i disse problemstillingene. I løpet av dette året regner jeg med vi vil være i full gang med et radio-prosjekt på kinesisk, trolig både på riks-kinesisk (mandarin-dialekten) og kantonesiske. Vi er mer enn klar over vanskelighetene: selv de offisielle kinesiske kristne ledere er prinsipielt imot ethvert slikt utenfra-inn prosjekt. Men som kristne har vi vår høyeste lojalitet overfor Ham som sendte oss ut i all verden med evangeliet. Vi skal forsøke å forstå alle motforestillinger, og respektere alle slike som har solid fundering. Noe helt annet er å gi opp Gud-gitte forpliktelser fordi mennesker ikke tilstemmer dem. Og signalene innenfra China, fra den «alminnelige» mann og kvinne, er i klartekst: de vil ha ontakt, de vil ha informasjon og de vil selv bestemme hva de skal tro og basere sitt liv på. Det er i denne sammenheng vi arbeider med planer om et radioprogram til China.

Orkla Samvirkelag

13 S-butikker
1 Domus-varehus
BYGGESENTER
ELEKTRISK INSTALLASJON
RØR - SANITÆRAVD.
SYSTEMHUSAVD.
NOROL - SENTER
BILVERKSTED
VERKSTED RADIO/TV
VERKSTED KJØL/FRYS

FA MEDBESTEMMELSE
— BLI MEDLEM I
S-LAGET

S S-LAGET

Alt i
Maling — Gulvbelegg
Gardiner

Fannrem Farvehandel
7320 Fannrem tlf. 82 332

Bøker Leketøy Papir
Damevesker

Nik. Konstads
Bokhandel

7301 Orkanger

Bestill time for fotografering.

Fotograf J. Sødahl

Tlf. 80259

Orkanger

EN LANG VEI FOR BLI PREST EIN VERKSTAD FOR GUDS HEILAGE ANDE.

Det å bli prest i Kinki-kirka er etter hvert blitt en svært møysommelig prosess. En må først gå igjennom de nødvendige skoler og ha den nødvendige erfaring som evangelist. Det vil som regel si en 6—7 år. Etter at en har fullført eksamen — gjerne ved Kobe luthersk-teologiske seminar eller også ved seminaret i Tokyo drevet av JELC — må en gå gjennom et prøveår med supervisjon fra en eldre pastor. Dette er i seg selv en meget fin ordning som gir kandidaten en god innføring i praktisk prestearbeid. Vanskeligheten oppstår ved slutten av det året da en må avlegge eksamen igjen i forskjellige slags disipliner. For mange er denne eksamen en virkelig stor bøyg. En 9 manns komité blir nedsatt i hvert enkelt tilfelle for å vurdere resultatet og for øvrig være med på den muntlige avsluttende samtalen med kandidaten.

Skulle det vise seg at en ikke holder mål, står en overfor et menneskelig talt vanskelig problem. De fleste av de som vil bli prester har strevd i mange år for å komme så langt, og den utdannelsen de har ervervet seger ikke brukbare i noen andre sammenhenger, så her er det et være eller ikke være.

Selv om mannskapssituasjonen i Kinki-kirken ikke er god — det er 21 prester, av dem 16 som ledere av menigheter, så er en i det siste blitt svært på vakt overfor nye kandidater. Det er flere som hevder at det har vært alt for enkelt å bli prest i Kinki-kirken og at mange av de problemene kirka nå strir med skyldes nettopp dette. Misjonærene som tidligere hadde et avgjørende ord i ordinasjonsspørsmålet, må her tåle kritikk. Det er vanskelig å bedømme en slik kritikk, men faktum er at det aldri har vært mange å velge mellom når det gjelder pretekandidater. Det å bli prest synes ikke å være noe attraktivt for japanske kristne unge menn. Med de strenge reglene som nå også er blitt vil rekrutteringen sikkert ikke bli lettere.

Men kirken er avhengig av presterekruttering om den skal kunne forsette med en tilsvarende bemanning som nå, og spesielt om kirken ønsker å ekspandere til nye steder.

Rekrutteringen og presteutdannelsen er problemer alle som er opptatt av Kinki-kirkas framtid, strever med. En bønn som ofte bes er at Herren må kalle arbeidere til sin høst, arbeidere som både har evner og tro til å holde ut i de belastninger både utdanning

Her ein dag kom eg over eit spørsmål fra barnemunn; som eg tykte høvde så godt inn i tilhøva her.

Barnet spurte: Kva gjer Gud heile dagen?

Mora svara: Eg trur Gud brukar dagen til å reparera alt det som menneskja har øydelagt.

Kan da dette vera aktuell tale på ein presteskole? Er det nokon som øydelegg for Gud her?

Vi må nok vedgå det. Kjente skadeinnspekt kjem rett som det er for å øyda hjarteåkaren og for å frynsa opp dei kjærleiksband som binn kristne søsken saman. Nokre av dei heiter: Tankelaust prat, uærlegdom, egoisme, sladder, misunning, hovmot, fornærming, trette, sine ord osv.

«Mange talar tankelaus ord som sting som sverd», seier den vise Salomo. Og Jakob minner oss om at tøymer vi ikkje tunga, er gudsydinga vår fåfengt.

Djevelen ser ut til å vera særlig interessert i å setja inn med sine sløge åtak nett på denne plassen. Men øydeleggjaen har ikkje det siste ordet. Ei heidningkvinne som fekk høyra evangeliet for første gong, sa det slik: «Den som tek til å lytta til Guds ord, kan ikkje bli sitjande i si synd».

Denne plassen er og ein verkstad for Guds Heilage Ande. Det var det eg egentleg vil fortelja deg, kjære forbedar. Heilaganden overtyder om synd, derfor går det ikkje så lang tid før den skuldige blir teken fram i lyset. For stolt natur — anten hjå elev eller lærar — kan det nok røyna hardt å vilja vedgå at ein har feila og må be om forlating. Men kvar gong det blir gjort, veit vi at Guds rike har vunne siger, og det er glede både i himmel og på jord.

«For englar tek han seg då vel ikkje av, men Abrahams ætt tek han seg av». Hebr. 2,16. Vi er ikkje englar korkje kvit eller svart. Men vi merkar at vi høyrer til Abrahams ætt som han tek seg av.

Takk til kvar ein som tek Presteskolen i Meiganga (Kamerun) med i bønene sine. Be om at vi framleis får vera i verkstaden hjå den Heilage Ande.

Solveig Bjøru
(NMS misjonær i Kamerun)

og tjenesten vil stille en overfor.

Tor B. Jørgensen
(NMS-misjonær i Japan)

EI GLEDESMELDING

Denne overskrifta nytta vi i oktober-nummeret 1982 da vi fortalde om at Kyrkjeforeninga i Orkdal hadde tinga puter til dei første 10 benkane i kyrkja. Så kan same overskrifta nyttast med enno større rett no. Søndag før faste (13/2) var det kome puter på alle benkene »framom korsen».

Svært mange av gudstjenestefolket sette seg der (etter oppfordring) og alle var samde om at no sat det absolutt godt. Det er grunn til å takke kyrkjeforeninga for dette store pionerarbeid dei har tatt til med. Men kyrkjeforeninga ynskjer å koma lengre. Det er ein von at ein må få råd til å koste puter på alle benkane i skipet. Og vi gjentar det som stod i oktober-numret: Ei benkpute kostar ca. 700,- kr. Kanskje du som les dette kan vera med på å betala 1 heil, halv, kvart eller 7andedels pute?

Det kan vi gjera ved å betala inn på »Putekontoen» i bankane.

Alt på én
Uni-Polise

Norges
Brannkasse

Forsikrer alt du setter pris på.
Branntakstbestyrer
Olav Ree, 7300 Orkanger
tlf. 80800 — 80878

ET VIKTIG ÆREND

Langt utenfor allfarvei ligger hedningelandsbyen Ankiliroa. Det er lenge mellom hver dag det kommer bil fram dit, men veien holdes åpen den beste tida av året ved hjelp av oksekjerrer. En dag bad evangelisten oss være med ham dit inn. Selv hadde han allerede vært der noen få ganger, og hadde da fått forkynne evangeliet. Nå ville han gjerne begynne å besøke stedet fast, og prøve å få i stand en menighet, — men da måtte han først legge saken fram

forts. siste side

VELKOMEN TIL KYRKJA

20. februar.

Sportsandakt kl. 12.00 på Fjellkirke ved Arnt Gangås.

25. februar:

Søvasskjølen Fjellkirke kl. 19. Kveldsmesse v/ Bertel Aasen. Fakkeltog frå parkeringsplassen kl. 18.20.

27. 2. 2. søndag i faste:

Orkdal kirke kl. 11: Høgmesse v/ res. kap. Aasen. Offer til menighetsaksjonen.

Eldre som ønsker skyss kan ringe Sigmund Alfer, tlf. 80600, fredag 25. februar (etter kl. 16.00 apparat 233).

Orkanger kirke kl. 11. Høgmesse v/ prost Rogstad. Offer til menighetsaksjonen.

Moe kirke kl. 11: Høgmesse v/ sjukehusprest Per Arne Dahl og kalls.kap. Sletthjell. Offer til Modum Bad og nervesanatorium.

Sportsandakt kl. 12.00 på Fjellkirke ved Fritjof Fredriksen.

6.3. 3. søndag i faste:

Geitastrand kirke kl. 11: Familiegudstjeneste v/kateket Solheim og res. kap Aasen. Offer til barne- og ungdomsarbeidet.

Søvasskjølen Fjellkirke kl. 12: Høgmesse v/ kalls.kap. Sletthjell. Nattverd, Offer til kyrkja.

Moe kirke kl. 15. Barnegudstjeneste v/ misjonær Eli Aarsheim og res.kap. Aasen. Barnas misjonsdag. Offer til NMS.

13.3. 4 s. i faste.

Orkdal kirke kl. 11. Høgmesse v/ sekr. i Indremisjonen Oddvar Søvik og alle prestene. Nattverd. Offer til menighetsaksjonen.

20.3. Maria Budskapsdag:

Orkanger kirke kl. 11. Familiegudstjeneste v/kalls.kap. Sletthjell. Offer til nytt menighetshus.

Geitastrand kirke kl. 11. Høgmesse v/prost Rogstad. Nattverd. Offer til Indremisjonen.

Sportsandakt på Fjellkirke kl. 12.00.

HELGA VAKT

26. - 27. febr. Sletthjell tlf. 81044

05. - 06. mars Aasen tlf. 84188

12. - 13. mars Rogstad tlf. 82142

19. - 20. mars Sletthjell tlf. 81044

(MISJONSBREV) fra side 11

for landsbyrådet. Det var et viktig ærend han skulle gå, og han ville gjerne at misjonæren skulle være sammen med ham når saken ble tatt opp.

Vi bestemte oss for å dra av gårde hele familien, da evangelisten mente at veien var i så god stand at vi kunne bruke bilen. Turen ble imidlertid mer starbasøs enn vi hadde regnet med. En hel del veiarbeid måtte gjøres underveis. Dertil var vi uheldige og kjørte feil. Vi fant rett og slett ikke veiskillet der vi skulle ta av til venstre. Ad omveier kom vi likevel fram til landsbyen til slutt.

Endelig framme i landsbyen ble vi godt mottatt. Det var tydelig at de satte pris på besøket. Det vanket gaver i form av kokosnøtter, ris og høne. Høna tok vi med oss hjem til hønssegården, men vi kokte risen på grua

utenfor hytteveggen hvor vi var blitt mottatt.

Evangelisten la fram ærendet sitt for et samla landsbyråd, og så skulle saken drøftes. Etter lange drøftinger tok endelig landsbyrådet sin beslutning. Vi var spente på utfallet. — Dessverre var rådet kommet til at de måtte si nei til evangelistens spørsmål om å få besøke stedet fast. De var redde for at landsbyen skulle bli splittet.

Det var trist å få et slikt svar, men avgjørelsen var tatt. Før vi forlot landsbyen, fikk vi likevel lov til å samle folket og igjen forkynne Guds ord. Guds ord ble sådd, — men vil det finne vekstmuligheter?

Anlaug Laugerud
(NMS-misjonær, Madagaskar)

**GAVER TIL ORKDAL MENIGHETSBLAD I JANUAR 1983
SAMMELIKNET MED TILSVARENDE MÅNED I 1982.**

Januar 1983 kr. 2320,- fordelt på 62 innbetalinger.

Januar 1982 kr. 3868,60 fordelt på 122 innbetalinger.

PRESTEKONTORET ER ÅPENT

tisdag - fredag 10 - 14.

Prestane treffes 10 - 12.

Kateketen treffes:

onsdag 12 - 15

fredag 12 - 14.

SØVASSKJØLEN

FJELLKIRKE

postgiro 3675436 GJØLME.

EI KIRKESAK FOR ALLE
I ORKDAL.

Orkanger Gartneri

Orkedalsvegen 10

Inneh. Oddny Blomli

Tlf. 80 348

Alle sorter blomster til alle slag
anledninger. Kistepynt utføres.